

Bryssel den 27 februari 2023
(OR. en)

6703/23

Interinstitutionellt ärende:
2022/0394(COD)

CLIMA 92
ENV 162
AGRI 82
FORETS 15
ENER 87
IND 66
COMPET 134
CODEC 241

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Komm. dok. nr:	15557/22 + ADD 1-6
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en unionsram för certifiering av koldioxidupptag – Riktlinjedebatt

Inför diskussionen vid mötet i rådet (miljö) den 16 mars 2023 bifogas för delegationerna bakgrundsinformation och frågor som utarbetats av ordförandeskapet för att ge en bättre struktur åt diskussionen.

Coreper uppmanas att ta del av ordförandeskapets bakgrundsinformation och frågor som återges i bilagan och att översända dem till rådet inför riktlinjedebatten.

**Förslag till förordning om en unionsram för certifiering av koldioxidupptag
– Riktlinjedebatt –**

Bakgrundsinformation från ordförandeskapet med frågor till ministrarna

För att begränsa den globala temperaturökningen till under 1,5 °C kommer det att krävas djupgående, snabba och varaktiga utsläppsminskningar¹. De globala utsläppen av växthusgaser måste minska drastiskt under de kommande årtiondena. Parallellt med detta kommer allt större mängder koldioxid att behöva avskiljas och avlägsnas varje år från atmosfären för att uppväga oundvikliga utsläpp och i slutändan uppnå negativa utsläpp. Olika former av koldioxidupptag kommer att vara nödvändiga för att uppnå globala nettonollutsläpp av växthusgaser och har av IPCC identifierats som väsentliga komponenter av flera scenarier som begränsar den globala uppvärmningen till 1,5 °C.

I den europeiska klimatlagen fastställs en ram för en oåterkallelig och gradvis minskning av utsläpp från källor och ett ökat upptag i sankor för att uppnå klimatneutralitet inom unionen senast 2050, med målsättningen att därefter uppnå negativa utsläpp. Scenarier för att uppnå klimatneutralitetsmålet pekar på behovet av att avsevärt öka upptaget i unionen, genom både naturbaserade och tekniska lösningar, till omkring 500 miljoner ton per år senast 2050²³. Koldioxidupptaget förväntas därför spela en allt större roll i vår ekonomi och i unionens klimatpolitik. Med sin nuvarande politik anses EU dock inte vara på väg att åstadkomma dessa mängder⁴.

¹ *Climate Change 2022 Mitigation of Climate Change*, arbetsgrupp III – Bidrag till den sjätte utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar.

² Grundlig analys som åtföljer kommissionens meddelande *En ren jord åt alla: En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi*.

³ Konsekvensbedömning som åtföljer kommissionens meddelande *Höjning av Europas klimatambition för 2030. Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare*, dok. 10865/20 ADD 2.

⁴ Som exempel kan nämnas att den delvis negativa utvecklingen av EU:s totala kolsänka under de senaste åren tyder på att det krävs ytterligare åtgärder för att uppnå målet för nettoupptag på –310 miljoner ton koldioxidekvivalenter 2030, och ännu mer fram till 2040 och 2050.

I förslaget om ändring av den befintliga förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) fastställs, när den formellt har antagits senare i år, ett nytt mål för nettoupptag på EU-nivå på –310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som ska uppnås 2030, samt bindande nationella mål för medlemsstaterna. I den ändrade förordningen fastställs också nya regler för att underlätta en korrekt övervakning och rapportering av koldioxidupptag, vilket är nödvändigt för den fortsatta utvecklingen av kolinlagrande jordbruk.

De första stegen mot ytterligare integrering av koldioxidupptag

I december 2021 lade kommissionen fram meddelandet *Hållbara kretslopp för kol*⁵ och betonade vikten av att skapa incitament och affärsmodeller för att öka koldioxidupptaget i naturliga kolsänkor i ekosystem (kolinlagrande jordbruk) och av att utveckla en inre marknad för avskiljning, användning, transport och lagring av koldioxid. I meddelandet fastställs också strävandemål för koldioxidupptag på medellång sikt⁶.

Därefter lade Europeiska kommissionen den 30 november 2022 fram sitt förslag till förordning om inrättande av en **unionsram för certifiering av koldioxidupptag**, i syfte att främja upptag av hög kvalitet i EU. Förslaget omfattar olika typer av koldioxidupptag, genom kolinlagrande jordbruk, lagring av koldioxid i produkter och permanent lagring. I slutändan syftar ramen till att ytterligare stimulera och påskynda koldioxidupptag, särskilt genom att möjliggöra ytterligare inkomstkällor och öka förtroendet. Den syftar också till att främja synergier mellan koldioxidupptag och därmed sammanhängande sidovinster såsom begränsning av och anpassning till klimatförändringar, omställningen till en cirkulär ekonomi och biologisk mångfald. I detta syfte fastställs fyra QU.A.L.ITY-kriterier⁷ samt regler för tredjepartsverifiering, inbegripet regler för hur certifieringssystemen för genomförandet av ramen fungerar. Enligt kommissionens förslag kommer QU.A.L.ITY-kriterierna att göras mer operativa med hjälp av särskilda metoder för certifieringen, som tagits fram genom delegerade akter. Dessa kommer att baseras på de fyra kriterierna och ett minsta antal komponenter som anges i förordningen och kommer att utarbetas i samråd med en expertgrupp som bland annat består av företrädare för medlemsstaterna.

⁵ Dok. 15045/21 + ADD 1–4

⁶ Senast 2028 bör alla markförvaltare ha tillgång till verifierade uppgifter om utsläpp och upptag för att mäta metoder för kolinlagrande jordbruk, och all koldioxid som avskiljs, transporteras, används och lagras i samband med industriella verksamheter bör rapporteras och redovisas; senast 2030 bör metoder för kolinlagrande jordbruk bidra till att nå LULUCF-förordningens mål om ett nettoupptag på –310 miljoner ton koldioxidekvivalenter; och senast 2030 bör minst 5 miljoner ton koldioxidekvivalenter avlägsnas årligen med industriell teknik.

⁷ Kvantifiering, additionalitet, långsiktig lagring, hållbarhet (QU.A.L.ITY)

När det gäller koldioxidupptag från industriella verksamheter såsom infångning, avskiljning och lagring av koldioxid från förnybara källor (BECCS) och avskiljning och lagring av koldioxid från atmosfären (DACCS) har kommissionen föreslagit att man ska bygga vidare på befintliga övervaknings- och rapporteringsregler för geologisk lagring av koldioxid från anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet och metoder som är tillämpliga på projekt inom ramen för innovationsfonden. När det gäller kolinlagrande jordbruk har kommissionen pekat på synergier med bland annat LULUCF-förordningen och den gemensamma jordbrukspolitiken samt med den nyligen föreslagna förordningen om restaurering av natur. När det gäller produkter för lagring av koldioxid har kommissionen pekat på behovet av ytterligare forskning för att identifiera relevanta produktkategorier och metoder.

Lägesrapport från rådet

Kommissionen höll en första föredragning av förslaget vid mötet i rådet (miljö) den 20 december 2022 under det tjeckiska ordförandeskapet. Diskussionerna i arbetsgruppen för miljön inleddes i februari under det svenska ordförandeskapet. Vid de tre arbetsgruppsmöten som hittills hållits har delegationerna behandlat förslaget och haft möjlighet att ta upp frågor för förtydligande och att redogöra för sina inledande ståndpunkter.

Kommissionen har bland annat betonat ramens frivilliga karaktär och behovet av att börja öka koldioxidupptaget på kort sikt för att uppnå unionens långsiktiga klimatmål. Kommissionen har beskrivit förslaget som ett övervaknings-, rapporterings- och kontrollverktyg och därmed som ett första steg mot att integrera koldioxidupptag i EU:s klimatpolitik och ytterligare reglera användningen av dem inom ramen för det framtida klimatmålet för 2040 och därefter.

Diskussionsämnen

Det är allmänt erkänt att även om en snabb minskning av växthusgasutsläppen måste prioriteras kommer koldioxidupptagen att spela en allt viktigare roll i omställningen till klimatneutralitet. Under diskussionerna hittills har medlemsstaterna därför generellt sett välkomnat avsikten att ge ytterligare incitament till koldioxidupptag och att eftersträva ytterligare harmonisering på EU-nivå. Vissa medlemsstater har också betonat vikten av principen om ”utsläppsminskning först”.

Behandlingen av förslaget är fortfarande i ett tidigt skede, och ytterligare diskussioner kommer att behövas i ett antal frågor. Delegationerna har begärt ytterligare klargöranden av flera centrala delar av förslaget, såsom centrala definitioner, additionalitet och förfarandet för fastställande av referensscenarier och fastställande av särskilda certifieringsmetoder.

Frågor har också tagits upp vad gäller Q.U.A.L.I.T.Y-kriterierna, hur certifieringssystemen fungerar och risken för dubbelräkning. Dessutom har några delegationer, i samband med farhågor om risken för grönmalning, frågat om slutanvändningen av de certifikat som genereras inom ramen i viss utsträckning inte bör återspeglas i den föreslagna förordningen. Dessutom har många delegationer frågat om förhållandet mellan den föreslagna ramen och de nuvarande nationella systemen för liknande ändamål samt med internationella mekanismer och processer.

Delegationerna har också tagit upp frågor om lagringstiden, till exempel när det gäller certifikatens giltighet, övervakning och ansvar.

När det gäller den specifika kategorin kolinlagrande jordbruk har flera delegationer betonat behovet av att beakta nationella särdrag, såsom de varierande klimatförhållandena och geografiska förhållandena i unionen, och av att säkerställa att ramen förblir tillgänglig även för mindre aktörer och markägare. Vissa delegationer har också framhållit behovet av att hålla den administrativa bördan under kontroll, särskilt för enskilda aktörer.

Frågor till ministrarna

För att ge vägledning för det fortsatta arbetet med den föreslagna förordningen uppmanar ordförandeskapet ministrarna att reflektera kring följande två frågor:

Under de kommande årtiondena förväntas koldioxidupptag bli ett allt viktigare komplement till utsläppsminskningar i syfte att uppnå Parisavtalets temperaturmål på 1,5 °C och målet om klimatneutralitet i unionen senast 2050. Med förslaget om en certifieringsram för koldioxidupptag har Europeiska unionen möjlighet att bidra med idéer om hur koldioxidupptag kan integreras ytterligare i de klimatpolitiska ramarna på ett ansvarsfullt sätt.

- 1. På vilket sätt skulle en certifieringsram på EU-nivå kunna bidra till att öka koldioxidupptag av hög kvalitet i unionen som ett komplement till varaktiga insatser för utsläppsminskning?*
- 2. Vad anser du mot denna bakgrund vara de största möjligheterna och utmaningarna i kommissionens förslag? Finns det några särskilda delar som behöver förtydligas ytterligare för att förhandlingarna ska kunna föras framåt?*
